

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

VII. Non demoreris in errore impiorum, ante mortem confitere. Eccli. 17. v.
26.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

curas, pejerando, garrindo, & fal-
sando simplices, qui in ipsa inveniun-
tur, vadit, & quantum potest, tergite-
lata, ne appareant maculae dirae ne-
ces & stragis, quam exercuit in Deum
hominem. Sed hoc demum est ma-
limum ejus postremum, quia si doluit
perfidia delictum suum, consequi
penam potuit: sed quia iniquitatem
suam excusat, intolerabilis est. Si
laveris te nitro, & multiplicaveris tibi
berham borisib, maculata es in iniqui-
tate tua coram me, dicit Dominus. quo-
modo dicis: non sum polluta? Jer. 2.
v. 22. Vah impudentiam insolentem,

cum tanta sanctam ingratitudine,
tanta injustitia, immanitate, & excessu
furoris, quanta nunquam in mun-
do extitit, nec unquam existeret am-
plius: & ideo si intus pendatur,
omnem superat capacitatem intelli-
ctus humani. Cave, ne haec adulte-
ra maledicta non adambret tuam Ani-
mam, quae cum toties dorsum Chri-
sto obverterit, etiam in Confessione
facinus suum abscondere praetendit.
Ecce ego iudicio contendam tecum, ex-
clamat Dominus, eo quod dixeris:
non peccavi. Jer. 2. v. 35.
* *

VII.

Non demoreris in errore impiorum, ante mortem confitere.
Eccli. 17. v. 26.

Considera, qualis sit hic error,
qui per antonomasiam dicitur
error impiorum. *Non demoreris in
errore impiorum.* Est differre peni-
tentiam ad mortem. Non invenies
peccatorem tam perfidum, tamque
perditum, qui ex proposito ire velit
ad inferos: quisque dicit, examina-
bo, discatiam me ipsum, confitebor.
Sed quando: ne queras, quia pude-
bit illum respondere sincere. Lingua
dicit id se facturum proximam solenni-
tate, sed non etiam hoc corde dicit.
eorde dicit, in morte. forte verum
est, quod proxima solennitate velit
sed non vult id facere studiosè, sed
superfite tenus, quae sufficiat, ut fal-
lat se ipsum, sibi que persuadeat se
R. P. Pauli Segneri, *Manna Anima.*

fuisse confessum. Ceterum ad eno-
danda intricata negotia, evolvendam
telam, excutiendum sinum tempus
aptius expectat. o maximum istorum
dementiam! noli imitari. *Non de-
moreris in errore impiorum: ante
mortem confitere.* Ille est ex senten-
tia S. Augustini, S. Ambrosij, & alio-
rum aetatis hujus interpretum sensus
hujus loci, qui proinde intelligunt
nomine Confessionis isthic memora-
tae a sapiente Confessionem, quam nos
Sacramentalem vocamus, cujus in an-
tiqua Lege saltem typus existerat, ut
idcirco Ecclesiasticus alibi dixerit:
Nō confundaris confiteri peccata tua. ec-
cli. 4. v. 31. Verum est idiomate scri-
pturae sacrae nomine Confessionis DEI
Yy lau-

anna

nocturni

VII

laudem intelligi. Sed hæc prima laus est, quam quisque dare DEO debet, ut accuset seipsum, secus quæ laus erit illa? erit fœda, erit ingrata: *Non est speciosa laus in ore peccatoris.* Eccli. 15. v. 9.

2. Considera eum non dicere, ne incidas in hunc errorem impiorum, sed ne in eo demoreris. quia malum non consistit in cadendo, sed immorando. Si incidas in hunc errorem, ut credas te in morte satis posse rationes tuas componere, lustrare te ipsum, discuterè te ipsum, & pro arbitrio compungi, & non adhareas errori, & consequenter in eo non demoreris, nihil facis mali, quia hucusque solum est error intellectus. Malum est, quod in eo demoreris, quia tunc acceptas errorem, & sic facis, ut ab intellectu transeat ad voluntatem. Verum est, incidere in errorem eiusmodi, & in eo demorari ut plurimum idem esse. quoniam, ubi peccator aliquando credere incipit fore, ut in morte satis possit rebus suis consulere, non potest amplius induci ad difficultatem illam superandam, quæ opus foret, ut sibi in tempore prospiceret. Differt de die in diem prorogando, procrastinando, adeò ut etiam annos integros demoretur in errore tam gravi. Unde hic error plerumque non est ex ijs, qui transeunt, est permanens, est perpetuus, & tamdiu durat in noanillis, quamdiu vivunt. Imò tunc primum agnoscunt errorem, cum non est amplius tempus corrigendi, sed luendi. *Cum reddiderit, tunc*

sciet. Job. 21. v. 19. Agnoscunt inferno. si forte malâ talem inciderint errorem ut homo, vel per ignorantiam, vel per inconsiderationem, contemtem, ne illi immoreris cum excute illum, abijce, agnoscere errore, hic enim primus est error, quem necessariò facere oportet, te liberes.

3. Considera omnem errorem tu falso, adeoque & istum. Considera peccator, qui differt confessionem que ad mortem, tria persequitur, cuncta tam erronea quam falsum est, quod sit confessandum, quod sit confessandum, tertium, quod, si bene fuerit confessus, etiam sit futurus salvus. Sed quid an non vides, quæ sit ista confessio errorum? unde mirum non est, si satanas tot impios ita fortiter detinet captivèque, ut ipsi non effugiantur: *Funiculus triplex diffici-
pior.* Eccl. 4. v. 12. primum periculum habetur, quod est, te contem-
rum. Sed dic, quælo, quæ hæc promittit? an non occupare te per casus fortuitus ex lapsu, ferro, apoplexiâ, qui te repente vincit, ut ber instar prædonis. *Ecce con-
fur.* Apoc. 16. v. 15. Sed esto in proprio strato mori, unde scis per morbi, quod mortem tibi imminet. *Nescit homo finem suum.* Eccl. 9. v. 12. nonne esse potest letargus, stupore totum obtundat, vel carnis suffocativus, vel cordis opprèsus febris tã violenta, quæ etiã sensum rapiat? Vade igitur nunc, & contem-

dam potes. Tu facis instar Amasæ,
 quem Joab credidit, quia inermem pu-
 erum: Porro Amasæ non observavit
 gladium, quem habebat Joab. 2. Reg.
 20. v. 10. Bene excute pallium mali
 tati supremi, & videbis, quot possit re-
 cedere pugiones, ad quos non atten-
 dis, quia clausis oculis ambulat.

4. Considera alteram persuasio-
 nem, in qua se fundat error impio-
 rum, esse, quodd, si in extremis confi-
 terti contingat, confessuri sint bene.
 Sed quid possit esse difficilius? Bona
 confessio exigit imprimis examen ac-
 curatum, ut si in eo faciendo tantopere
 laboras, cum vales, quid ager facies?
 Colligata est iniquitas Ephraim, abscon-
 ditum peccatum ejus. Os. 13. v. 13. Ini-
 quitates, quæ sunt culpæ commissæ
 contra proximum tuum, plenæ sunt
 nodis ob onus gravium restitutionum,
 quod imponunt, vel honoris, vel fa-
 cultatum. Colligata est iniquitas E-
 phraim. Peccata, quæ in te desinunt,
 sunt profundissima ob tantam varietate-
 m pravorum consensuum, quos de-
 sisti, quin deinde amplius cogitares.
 Absconditum peccatum ejus. quæ igitur
 ratione poteris jam languidus vel
 evolvere iniquitates colligatas, vel de-
 tegere absconditas? & tamen si in hoc
 finiretur difficultas, nihil admodum
 esset. pessimum est, quod ad facien-
 dam confessionem bonam non sufficiat
 examen bonum, opus est penituntine,
 opus est proposito, illa, inquam, mu-
 tatione cordis tam perfectâ, quæ non
 solum à te, sed à te simul & DEO de-
 pendet. & tamen utroque ex capite

difficillimè obtinebitur. nam ad te
 quod attinet, numquid vitium tunc
 magis possidebit cor tuum, quàm mo-
 dò? numquid erit robustum magis
 & radicatum? qua igitur ratione tibi
 promittis plus vitium ad vincendum,
 quàm nunc habeas? Agis instar illius
 viatoris, qui cum in origine sua vide-
 rit torrentem, non ausus tentare sal-
 tum progrediendo dicit: inferius
 tranibo, inferius, & sic eò demùm de-
 scendit, transitumque molitur, ubi
 impetum non feret, hauritur ab ua-
 da. *Torrentem pertransiit anima no-
 stra, cum illa fuit sollicita: ita est,
 quid porrò? an idcirco pertransisset
 anima nostra aquam intolerabilem? Ps.
 103. v. 5. O quantum est dubium! for-
 sitan pertransisset. & tu è filo tam de-
 bili unius forsitan salutem tuam sus-
 pendes? nã istud non tantùm est er-
 rare, sed insanire. Jam verò quoad
 DEUM, quomodo sperabis habere
 illum propitium, postquam tantò am-
 pliùs irritaveris ad iram? Est equi-
 dem summè misericors, sed etsi adeò
 misericors numquid permittit quoti-
 die tot ire ad inferos animas damna-
 torum Turcarum, Judæorum, genti-
 lium, hæreticorum, & malorum Ca-
 tholicorum omnis generis? & has
 inter perire sinet etiam tuam, negan-
 do gratiam illam efficacem, qua re-
 quiritur in confessione perfectâ ad ve-
 ram penituntinem. ad verum propo-
 situm, seu ad faciendum id, quod tam
 citò non praestatur ab illo, qui pro joco
 habuit peccatum. DEUS misericors
 est, sed & Justus: Dulcis & relictus
 est, sed & Justus: Dulcis & relictus
 est, sed & Justus: Dulcis & relictus*

Dominus. Ps. 24. v. 8. Iraque si manè misericordiã erga te ulus est tam longã, quã tu abutebaris perdendo tot horas vitæ tuæ meliores, nocte aliud non expecta, quã cum usurũ Iustitiã. *Ad annunciandum manè misericordiam tuam, & veritatem tuam per noctem.* Ps. 91. v. 3.

5. Considera tertium, cui denique innititur error impiorum, esse, quod, si in illo postremo mortis articulo bene confiteantur, hoc ipso sint etiam futuri salvi. Sed hoc quoque oppidò est incertum; nam ad securitatem præstandam necesse foret illico expirare, confessione peractã. at si adhuc aliqua supersint momenta vitæ, numquid facillimum est, ut dæmones per eos infultus terribiles, quorum habent potestatem in illa ultima lucta, denuò te expugnent? *Sunt Spiritus, qui ad vindictam creati sunt, & in tempore consumptionis effundent virtutem.* Eccl. 39. v. 34. Nocti, cum adest decretorium certamen, omnes milites extremum adhibere conatum: *Effundunt virtutem, de toto agitur.* Si perdatur victoria, nulla spes superest recuperandi: si recuperetur, nullus amplius est metus perdendi, ne mireris ergo, dæmones in morte adeò esse furiosos: *Descendit ad vos diabolus habens iram magnam, & quam ob eaulam? sciens, quod modicum tempus habet.* Apoc. 12. v. 12. Quamquam non est putandum magno illis opus fore impendio, ut illum recuperent, quem tamdiu possederunt. Cognoscunt illum, comprehendunt illum, &

sciunt, ubi debilior sit ad certandum verò quo labore sit opus, & stolidus citò redcat ad animam quietem, quam equidem appetit, sed paulò antè? materia disposita, ut denuò concipiantur, atque idcirco dæmones non aliud, quod agant, quã ut faciem ignis in feno. Zach. 2. & tum illum sinant agere. Videri an non tria ista fulcra, quibus error impiorum, qui ad mortem confessionem differunt, male data? ne finas ab inimicis tuis circumveniri promissis, hæc est est *repromissio nequissima*, quæ Ecclesiasticus, *multos perdidit.* 24. v. 9. Dæmones in præteritum perunt, ut animam tuam illis dilinquant, solum postulant, ut te per modum depositi, dum ad vitam hinc migras. I sane, si illis, videbis, an non petinde sit, illam dare, vel deponere. Aliter hoc aliud est, quã ovem deponere ore lupi! at *Lupi vesperæ non quebant in mane.* Sap. 3. v. 3. agitur consilij? ut quamprimum eas ad faciendam confessionem, quam tantopere speras te deponere morte facturum. *Vros & consilij fiteberis.* Eccl. 17. v. 27. non solus, qualis etiam est omnis maritus, sed & sanus. & hoc est, quod dicitur: *Non demorevis in errore ante mortem confiteri.* quia cum ante mortem confiteri, oportet primum fieri potest, confiteri.